

Što nas očekuje u 2021. godini?

 hkv.hr/izdvojeno/nae-teme/pitali-smo/35553-o-2020-godini-i-predikcijama-za-2021.html

6. siječnja 2021.

28 komentara

2020. godina koja je iza nas u sutrašnjim pregledima povijesti vjerojatno će se označavati kao prijelomna, a točku prijeloma mogla bi predstavljati korona-kriza. Uz korona-virus, kao klasičan primjer „crnog labuda“, Hrvatsku su ove godine zahvatila i dva razorna potresa.

Može li Hrvatska iskoristiti sadašnju krizu kao priliku da prestane s određenim pogubnim praksama, kao što je klijentelističko-koruptivni model djelovanja, ali i za „reset“ na drugim područjima koja zahtijevaju promjene?

O 2020. godini i predikcijama za 2021. za Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća govore: Zdravko Mršić, Matko Marušić, Stipe Kutleša i Miljenko Stojić.

Mr. sc. Zdravko Mršić: Stara godina i stoljeća životne neizvjesnosti

Za početak ću reći, da sam čim sam vidio pitanja za ovaj osvrt pomislio na to, da bi urednik mogao poslati kakva lakša pitanja. Usto ću natuknuti dvoje. Prvo, kad je novinar Sunday Timesa u razgovoru za njegov osamdeseti rođendan (10.02.1974.) pitao Harolda Macmillana, nekadašnjeg britanskog premijera, što mu je padalo najteže u vladanju zemljom, premijer je odgovorio: „Događaji, sinko, događaji.“ Mislio je na opasnu aferu Profumo, koja je Konzervative stajala sljedećih izbora. Drugo, Robert McNamara kao predsjednik Korporacije Ford uveo je u svoju korporaciji strategijsko odlučivanje na temelju silnih ekonometrijskih podataka. Usto je financirao uvođenje takvog strategijskog planiranja kao predmeta na Sveučilište u Harvardu, a kao Kennedyjev ministar obrane svoj je način strategijskog planiranja uporabio za vođenje rata u Vijetnamu i izgubio taj rat.

Danas teoretičari strategije smatraju, da je za poslovne sustave često bolje ne pripravljeni strategiju, nego imati obvezujuću strategiju, jer se okolnosti poslovanja neprestance i brzo mijenjaju. To posebice vrijedi u globaliziranom svijetu, u kojemu ima mnogo međusobno povezanih političkih i gospodarskih subjekata, koji samostalno donose odluke. Važnije od strategije je imati zdravu i korisnu zamisao za poslovanje ili za vođenje države te pravo, odgovorno, brižno i savjesno postupanje.

Stoga se od prošle godine ne treba upuštati u predviđanja događaja i događanja. Događaji i postupci diljem naše vrste u Staroj godini samo su oštro upozorili državnike, političare, poslovne ljude, gradonačelnike, obitelji i sve pripadnike naše vrste, da se u svijet zavukla neizvjesnost, koja će trajati naraštajima. To posebice vrijedi za Hrvatsku, koja je u dva navrata bila iznenađena dvama jakim potresima u istom trusnom području usred Hrvatske. Međutim, neizvjesnost je zavladao cijelom vrstom Homo sapiens zbog (1) ozbiljnog pogoršavanja klime, (2) pandemijâ koronavirusa, (3) teške slabosti kapitalističkog pristupa uređenju gospodarstva i političkih zajednica, i (4), što nije malo

važno, burnog i nenadziranog razvitka tehnologije, koju za spas vrste treba usmjeriti u stvaranje nasušnih proizvoda i usluga, kako bi se iz vrste uklonile nevolje, koje su nabrojene od (1) do (3).

Prije nekoliko desetljeća u poslovnom se svijetu govorilo o „upravljanju putem dobro postavljenih meta“. Već tad sam pisao i poučavao studente, da se poslovnim sustavima treba „upravljati putem dobrog poslovnog postupanja“. (Na jesenskom, godišnjem zasjedanju Svekienskog nacionalnog kongresa prvi put u četiri desetljeća nije postavljena meta gospodarskog rasta Kine izražena u postocima. Kongres je odlučio samo to, što treba raditi i kako treba postupati u pojedinim područjima narodnog života, primjerice u uklanjanju siromaštva i u proizvodnji sjemena.)

Prvo oko čega se naša vrsta treba početi trsiti je jačanje ljudskog zajedništva u obitelji, među susjedima, na poslu, u školi, u gradu, u narodu, u državi, među narodima i u cijeloj vrsti. Zajedništvo omogućuje, da se više napravi i postigne; da se tegobe lakše podnose; ali i da se svi ljudi odgovorno ponašaju.

Drugo, ljudi trebaju odbaciti sve ideologije, koje omogućuju da se ljudima daljinski upravlja i da ih se navodi na nekorisno ili štetno postupanje. Umjesto ideologija, vodič za postupanje treba biti uvažavanje probitaka zajednica i dobrobiti za ljude. Za primjer odbacivanja uvriježene zapadne ideologije navest ću nedavno dogovoreni Dvostrani sporazum o ulaganju (Sveobuhvatan ugovor o ulaganju) između EU i Kine. Sporazum o ulaganju napravljen za ostvarenje probitaka i Europe i Kine, iako su odlazeći američki političari tražili od EU da se „ideološki solidarizira“ sa SAD te da nakon sedam godina pregovaranja sebi na štetu odustane od dogovora s Kinom. SAD i EU bi se trebale skupa suprotstavljati Kini, koja nudi samo suradnju. SAD nastoje kazniti Kinu, pri čemu bi EU bila usputna žrtva. U drugom primjeru, hrvatske su se vlasti „ideološki solidarizirale“ sa SAD, kad su poništile natječaj za pravljenje kontejnerskog odredišta u Rijeci. Natječaj je bio otvoren godinu i pol dana, a potkraj prošle godine je poništen, jer je ponuda uglednog kineskog konzorcija Ningbo-Tiandīn-CRBC bila znatno, znatno povoljnija od ponude grupe A.P. Møller-Mærsk. Usto se pitam, kako se poništavanje natječaja u Rijeci uklapa u europsko-kineski sporazum o uzajamnom ulaganju. Hrvati su ispali „papskijima od pape“.

Treće, hrvatska država treba obnoviti svoju teško stečenu i olako prepuštenu suverenost. Hrvatska od „europske“ treba postati nacionalnom državom. To vrijedi i za ostale članice Europske unije. Neka se poslovi Unije obavljaju u obnovljenom zajedništvu, a ne u dosadašnjoj činovničkoj stezi ili, što je opasnije, u jarmu SAD. Zajedništvo je djelotvornije od vanjskih ili daljinskih zapovijedi.

Četvrto, svaka se država pa i Hrvatska treba prestati oslanjati na kapital i ideologiju (liberalizma). Treba se početi oslanjati na vlastiti narod, ako ga ima. SAD nemaju vlastiti narod pa se zato i zabadaju u tuđe narode. Hrvatska ima vrijedan i dobar narod, što su pokazali i Domovinski rat i nevolje s potresima. Hrvatski narod je bolji i jači od svoje države pa zato mora napraviti jaku, dobru i djelotvornu državu. Ojačana hrvatska država moći će se spokojno osloniti na svoj narod.

Sve dugoročne ili kronične nevolje, koje su postale očitima u Staroj godini sile sve ljude da uzmu novi pristup životu općenito. Pošast koronavirusa upozorila je sve ljude, da pripadaju biološko-kulturnoj vrsti Homo sapiens i da sebe moraju smatrati pripadnicima vrste. Pripadnost vrsti ili poistovjećivanje s vrstom i pripadanje životnom prostoru trebaju kod svakog čovjeka zamijeniti pripadanje bilo čemu drugomu: vjeri, ideologiji, rasi, spolu, poslovnom staležu ili političkom određenju. Po meni, pripadanje životnom prostoru povlači pripadnost narodu ili životnoj zajednici, koja kao cjelina dograđuje životni prostor i koja je životna jedinica vrste Homo sapiens. Cijela vrsta treba pripadati Zemlji, a ne kapitalu.

Stanje klime, kriza kapitalizma, onečišćenost Zemlje, pandemije virusa i pritisak novog, beskrajnoga tehnološkog vala sile ljude da umjesto svih zatečenih vjera i ideologija uzmu za svoj sustav uvjerenja štovanje života, kakav se bio razrastao na Zemlji. Pravo rečeno, čovjek kao svoje ima samo vlastiti život, koji je stručak života na Zemlji. „Čime možeš nadomjestiti svoj život?“ Svakog čovjeka na tom putu obraćenja čeka radosna vijest Isusa iz Nazareta, koji je u svojem globaliziranom svijetu predlagao ljudima, da jedni u druge, bližnji u bližnje, unose radost života. Ako prihvati pravi, jedini spasonosan stav prema životu, našoj se vrsti u Staroj godini možda dogodila sreća u nesreći.

Prof. dr. sc. Matko Marušić: Nije Bog mačak

Redakcija HKV.hr pita hoće li epidemija COVID-19 smanjiti korupciju, odnosno „može li Hrvatska iskoristiti sadašnju krizu kao priliku da prestane s određenim pogubnim praksama, kao što je klijentelističko-koruptivni model djelovanja, ali i za „reset“ na drugim područjima koja zahtijevaju promjene?“ Pitanje mi nije drago jer nameće neugodne misli i analize s pesimističkim zaključcima. No problem ne nestaje time da od njega odvrnemo pogled. Može li se kriza iskoristiti za napredak? Mogu li epidemija i potresi pomoći da se u Hrvatskoj iskorijeni korupcija?

Odgovor je da nema čarobnog štapića. Šokovi ništa ne će promijeniti. Život se sastoji od prirodnih zakona koje oni koji jasnije vide njihovu dubinu nazivaju Božjim. Glavni prirodni zakon (moja procjena) je da se ne može dobiti više nego što se uloži. Šokovi su nešto drugo; to su statističke varijacije normalnog življenja. Tajna nije u šokovima nego u ulaganju.

Misao o stabilnosti života može se pojednostaviti u skladu s aktualnim događajima, dakle potresima koji su nas toliko ražalostili i zabrinuli. (Tu pripada i pandemija.) Zemaljska kora je u načelu stabilna i omogućuje život milijunima godina. Onda se dogode potresi i druge kataklizme i mi se pitamo što one znače i je li zemaljska kora na kojoj obitavamo stabilna. Jest, stabilna je, jako je stabilna, ali ima i potrese. Nesreća će nas zbližiti dok traje, a kad se vrati normalno, vrate se i stari problemi.

I naši su životi stabilni, a u njima nam se događaju potresi, stvari koje plaše i bole. Pa kakav je onda naš život, stabilan ili pun potresa? Odgovor je da je stabilan. To ne ću dokazivati, iako bi se moglo. Umjesto toga, pogledajte svoje živote i vidjet ćete da su stabilni. Malo gore, malo dolje, ali ukupno uvijek isto. Isto, kakvim ste ga Vi odredili.

Odgovor na pitanje o hrvatskoj budućnosti leži u stupnju stabilnosti hrvatskog društva, a time i države, ljubljene Lijepe naše. Hrvatsko društvo, a to smo svi mi, određuje svoju stabilnost.

Stabilnost Hrvatske vidi se jasno i u gadnoj godini 2020. Imali smo tu glupu epidemiju i dva teška potresa, na cestama i drugdje poginulo je mnogo mladih ljudi (svaki put očajavam kad to čujem), svađali smo se i bili nezadovoljni do očajni, ali kad se bolje pogleda – bili smo stabilni. Nestali su Agrokori i Uljanici, prijepori oko izbora pokazali su se beznačajnim, plaće i mirovine su se povećale, ne mnogo, ali ipak, i stabilno, radna su mjesta sačuvana i s mnogo manje rada, završen je terminal na Krku, završava se Pelješki most, predsjedali smo Europi (to mi se kao starom domoljubu najviše sviđa), u pandemiji nismo stradali više od jačih od nas, zelena energija se širi, smeće smo počeli razvrstavati, ulice su sigurne, klape i dalje odlično pjevaju, djeca su prekrasna, supruge nas vole, klima je stabilno najbolja na svijetu, a potresi su pokazali da se volimo (i sa Srbima, iznenađeno bi zaključio g. Pupovac).

Da, ostala je ta odurna korupcija i nema ni pandemije niti potresa koji će je preko noći izliječiti. Korupcija je dio naše stabilnosti. Pripada u dijelove stabilnosti koji nas smetaju, rastužuju i ljute, kao neka kronična bolest, poput kratkovidnosti. A zašto se ne može izliječiti kao angina penicilinom, ili COVID-19 cijepljenjem?

Zato što se radi o nama, o razini naše stabilnosti. Naša stabilnost, odnosno naš život u našoj stabilnosti, ne ovisi ni o Plenkoviću ni o (ne daj, Bože) o Mrak Taritaš. Nego o nama. O našem moralu. Korupcija nije samo u drugima, ona je i u nama. I tu leži tajna njezine eradikacije. Ne može se izliječiti udarcem, nego procesom. Taj proces je očuvanje i jačanje morala svakoga od nas.

(Sad će netko dolje reći: „Ovaj opet o moralu! Kao da je fratar. A ni fratri nisu, evo ja znam... Korupciju bi vlada trebala...“ Tu se ideje o dokidanju korupcije raspršuju u spektar tlapnji koji na jednom kraju ima Staljina a na drugom Hitlera. Svi su krivi samo ne onaj koji kritizira.)

Zašto je moral važan, ta riječ koja se danas i odbacuje i iskrivljuje, kao što se radi i s mnogo drugih divnih i prevažnih riječi, kao što su „ljubav“, „majka“, „domovina“, „čast“, „ponos“, „milosrđe“, „poniznost“ i „poštenje“? Zapravo su svi ti pojmovi obuhvaćeni u pojmu morala. Zato ih se i progoni. Zamjenjuje ih se „tolerancijom“, „slobodom“, „uključivošću“ i nadasve „ljudskim pravima“, a sve to čuvaju faktograf i i njihovi gospodari iz nove Kominterne jednostavnim postupkom da sami tuže, sude i presuđuju vlastitim kriterijem koji kriju u izmišljenoj koncepciji „govora mržnje“.

Ali moral ne dolazi od faktografa i njegovih, niti od znanosti, ni od filozofije; moral dolazi od vjere. I ne odnosi se na druge i nije „moraliziranje“, nego izbor i sudbina i pojedinca i nacije. Bez morala nema ni sreće, ni napretka, ni života.

Kako ja to znam? Pa – a onaj koji zna bolje neka kaže. Ja mislim da moral dolazi samo od vjere. Jer su se sve ideologije pokazale lažljivim i smrtonosnim (nacizam, komunizam, fašizam), jer se uništava osjećaj (ljepota i važnost) nacionalnog osjećaja, pa onda osim vjere ne postoji ništa što bi nam dalo moral. (Što? Kako? Otkud? Na kojoj osnovi?)

A bez morala se nepoštenje ne može smanjiti na podnošljivu razinu a kamoli iskorijeniti, kako god ga nazivali – „klijentelističko-koruptivni model djelovanja“, ili jednostavnije – korupcija.

Moral se ne može oteti, prošvercati ni kupiti na popust. „Nije Bog mačak“, govorio je moj otac (inače takoreći nepismen) ne objašnjavajući mi da se mačka može, a Gospodina ne može prevariti. Sve dok nisam postao otac, prezrivo sam mislio da je to neko seljačko mudrovanje. A danas znam da je mudrije od najmudrije filozofije koju sam ikad čuo.

Stipe Kutleša: Godina 2020. bila je najava uvođenja neslobode

Nedvojbeno je da će 2020. godina u svjetskoj povijesti biti označena kao prijelomna godina. Možda će godine koje slijede biti još i gore od nje, ali ona je definitivno bila početak agresivnog „legaliziranja“ mnoštva zala koja čovječanstvo vjerojatno još čekaju. Sve je bilo i, nažalost, još uvijek jest pod znakom COVID-19, nečega na što se u bilo kojem normalnom dobu ne bi ni osvrnuli kao na nešto ozbiljno. No u 2020. to je postala i ostala „najozbiljnija“ i „najopasnija“ stvar. A zapravo najveća prevara u posljednjih nekoliko tisuća godina.

Da se ova tvrdnja ne bi nekome učinila pretjeranom podkrijepit ću je malo većim „autoritetom“, naime riječima jednog od najvećih poznavatelja, vjerojatno i sukreatora tzv. „krize“ COVID-19 Klause Schwaba, glavne osobe Svjetskog ekonomskog foruma (SEF) i suautora knjige „COVID-19: Veliki reset“. Taj SEF okuplja najbogatije multimilijardere koji planiraju sudbinu svijeta i o tome odlučuju. Schwab kaže da „korona kriza je (za sada) jedna od najmanje smrtonosnih pandemija koju je svijet iskusio u posljednjih dvije tisuće godina. ... (i) posljedice COVID-19 s obzirom na zdravlje i smrtnost biti će blage u usporedbi s prijašnjim pandemijama.“ On navodi i konkretne brojeve i kada se to preračuna u postotke ispada da je npr. španjolska gripa bila oko 45 000% smrtonosnija nego COVID-19, a kuga čak oko 585 000%. Ali za Schwaba: „COVID nudi priliku za uvođenje neviđenih društvenih promjena ... i pojavit će se novi svijet.“

Dakle, jedna medicinski prilično bezazlena stvar postala je najveća prijetnja čovječanstvu jer je poslužila za proizvodnju straha koji se kuglom zemaljskom sije već barem dobrih deset mjeseci, i to iz dana u dan, iz sata u sat. Vjerojatno nijedan događaj na razini ukupnog čovječanstva nije u ljudskoj povijesti dobio takvu medijsku pozornost kao COVID-19 i sve što je s njim u vezi. Svi svjetski i domaći „kovidaši“ su u radikalizaciji svih sfera društva daleko nadmašili samoga Schwaba. Kod nas su od Schwaba švabskiji samo tzv. hrvatski stožer civilne zaštite, njihovi „vjernici“ i režimski mediji. Za njih je COVID-19 nešto najstrašnije što se čovječanstvu moglo dogoditi, najsmrtonosnija opasnost koja je zahvatila čovječanstvo. A nije nego je to ili neznanje ili obična laž, tj. svjesno govorenje neistine s nekim određenim ciljem. Budući da se tvrdnje Schwaba i „kovidaša“ ne slažu postavlja se logično pitanje: tko laže, Schwab ili „kovidaši“?

Ako Schwab govori istinu o smrtnosti COVID-19 onda nam ne trebaju ovakve nerazumne i zločeste mjere s kojim se pučanstvo maltretira gotovo čitavu 2020. godinu. A ako istinu govore „kovidaši“ onda nam treba pojašnjenje svih poduzetih mjera i restrikcija. No,

razumnog objašnjenja nema, a svako drugo moguće mišljenje mimo službenog „kovidaškog“ je zabranjeno, čak i nobelovcima i vrhunskim, ali poštenim znanstvenicima (ima, naime, vrhunskih i istodobno nepoštenih znanstvenika).

Drugačija mišljenja ne mogu doći u režimske medije, a „nepoćudni“ YouTube video materijali po hitnom se postupku brišu. Tako je nedavno jedan video materijal uklonjen jer navodno „krši uvjete pružanja usluga za You Tube.“ Razlog uklanjanja bila je tvrdnja da cjepivo protiv COVID-19 služi dijelom da ljude sterilizira, a dijelom da ih likvidira. Kao da je to neka nova vijest? Jedan od najvećih pobornika smanjenja broja ljudi u čovječanstvu i svakako jedan od najvećih financijera projekta COVID-19, Bill Gates je ogroman dio svoga bogatstva upotrijebio za steriliziranje stotina tisuća (neki govore o milijunima) žena u Africi i Aziji. A sada se pojavljuje kao onaj „spasitelj“ koji želi cjepivom protiv COVIDA „pomoći“ čovječanstvu. Želi „pomoći“ čovječanstvu da se izliječi od COVID-19, a istodobno se zalaže da se smanji broj ljudi na Zemlji (govori se u prvoj fazi o smanjenju 10-15%). Nešto s razumom i logikom nije u redu, osim ako ta „pomoć“ ne služi upravo nekoj drugoj točno određenoj svrsi, a ne liječenju bolesti. Zato se nasilno uvode bezsmislene gluposti kao „novo normalno“ i slične nezsmislice samo da bi se čovječanstvo naviklo na još veće isplanirano zlo koje možda slijedi. Podružnice svjetske vlade u pojedinim državama, a Hrvatska tu prednjači u ulizništvu, uvjeravaju pučanstvo u spasiteljsko djelovanje cijepljenja protiv COVIDA i kada to prođe sve će se vratiti na staro.

Jedan od ideologa COVIDA Schwab kaže: „Mnogi pitaju kada će se stvari vratiti u normalu. Odgovor je kratak: nikada.“ Kovidaši i stožeraši i njihovi mediji ismijavaju ljude koji misle svojom glavom i koji su s pravom skeptični oko pitanja masovne kontrole ljudi korištenjem najsofisticiranijih tehnika četvrte industrijske revolucije (čipiranje cijepljenjem, ugrađivanje nano čestica u organizam putem tzv. posve nepouzdanog i nesigurnog testiranja na COVID, cijepljenjem i dr.). Pogrdno ih nazivaju ravnozemljašima pa makar u njihovim redovima bili i nobelovci i vrsni svjetski znanstvenici. A kovidaški idol Schwab doslovno kaže: „Postat ćemo učinkovitiji u upravljanju svojim genima i genima svoje djece. 'Inteligentne' čestice mogu se unijeti u ljudsko tijelo“. To su zapravo „računala opremljena antenama, manja od zrnca pijeska“. Dalje taj „filantrop“ nastavlja: „Najvjerojatnije će nam se vanjski uređaji usaditi u mozak i tijelo.“ Čemu nam služe računala u ljudskom tijelu? Da su računala potrebna ljudskom tijelu onda bih ih Bog ili priroda već ugradili u ljudsko tijelo. Čovjek je po prirodi slobodno biće i bez te slobode nije više čovjek. Računala u tijelu služe oduzimanju ljudske slobode i kontroliranju ljudi; ljudi će postati roboti i/ili robovi. Zato Schwab bez ikakva sustezanja kaže da računala „omogućuju nove oblike nadzora i nove kontrolne mehanizme.“

Nije, prema tome, točno da nas kreatori novog svjetskog poredka nisu upozorili što namjeravaju. A svjetski (i hrvatski posebno) mediji sustavno obmanjuju krivotvoreći informacije, sakrivajući da se ne čuju „nepoželjne“ činjenice i sl.

Stječe se dojam da su se i nacionalne biskupske konferencije, poslušne centrali, svojom šutnjom solidarizirale s kreatorima novog svjetskog poredka. Ne smeta im ni cjepivo napravljeno od stanica pobačenih fetusa. Ni to da su cijepljenjem ljudi (prije svega starci) postali pokusni miševi. O sigurnosti cjepiva se još ne zna dovoljno da bi se moglo tako

olako davati ljudima. Možda je ta šutnja pastira razborit stav, ali nije uvjerljiv. Ima, doduše, i onih vrlo rijetkih koji se javno oglašavaju. Mnogi vjernici, a i svećenici, su razočarani i osjećaju se napuštenima.

Jedan drugi važan događaj koji je obilježio 2020. godinu su američki predsjednički izbori. Neovisno o tome tko nam je favorit od dvojice kandidata (ili nijedan od njih), izbori su pokazali svu trulost tzv. demokratskog sustava, a posebno njegove konkretne izvedbe. Jedna je spasonosna spoznaja ipak došla na vidjelo, a to je da su tzv. demokratski izbori u većini svijeta namještena farsa i prevara (jedino bi Hrvatska mogla biti izuzetak!) i da je narodu (demos = narod, puk) pljuje u lice.

Godinu 2020. obilježio je i sporazum Velike Britanije i EU povezan s Brexitom. Britanija je nadmudrila EU i izišla iz nje neokrnuta; savršeno je zaštitila svoje interese. Tako to rade suverene nacije. A naš politički patuljak i antisuverenist (najblaža moguća kvalifikacija) čak je prijetio velikoj sili kao što je Britanija govoreći da je trebalo zabraniti britanski referendum o izlasku iz EU. Kao da je Velika Britanija balkansko-jugoslavenska krčma?

Uz opću globalnu tzv. COVID p(L)andemiju, Hrvatska je bila suočena s dodatnim nevoljama potresa početkom i koncem godine, najprije u Zagrebu, a onda u Banovini. Ni u jednom ni u drugom slučaju tzv. hrvatska vlada (zapravo četničko-hrvatska, a ne srbsko-hrvatska jer u njoj su pravi Srbi marginalizirani) nije učinila što je morala i što je bila dužna. Kada je i kako Zagreb obnovljen? U zagrebačkim naseljima blizu epicentra i danas ljudi i obitelji stanuju u kamp kućicama. To je ta „vjerodostojna“ Vlada? (sic!). O potresu na Banovini ne treba kazati ni riječ. Već nakon nekoliko sati, pokazala se sva organizacijska nesposobnost, birokracija i korumpiranost partijskih uhljeba, od vrha do dna. Što vrijeme ide dalje to se sve više pojačava ta zla oznaka. Sva sreća što imamo tako plemenite ljude koji samoinicijativno i sami se organizirajući dolaze pomoći. Što bi bez njih bilo? Pokazuje se da su kuće u obnovi Banovine poslije Domovinskog rata potresom razrušene, a nikako ne bi smjele biti. Opet na djelu „poštenje“ „hrvatskih“ partijskih uhljeba!

Koliko god prirodne nepogode bile velika nevolja i zlo, za hrvatski narod daleko su veće zlo oni koji se kriminalnim radnjama bogate na račun nesreće naroda, koji taj isti narod prodaju, s njim trguju, porobljavaju ga, lažu mu i obmanjuju ga.

Ukratko: godina 2020. bila je najava uvođenja neslobode, umjesto demokracije zavladaće demokracija (vlast zlih demona), znanost je doživjela svoje najniže grane zahvaljujući ogromnom broju nemoralnih znanstvenika-trgovaca i prevaranata, posebno medicinske i biološke struke, pošteni znanstvenici su poniženi, ljudski razum je ismijan, navikavamo se na društvo straha i terora. Laž i prevara su postale norme „novog normalnog“. Sve je onako kako to želi malobrojna elita od nekoliko promila svjetskog pučanstva. Uz njih će uvijek biti određeni postotak kupljenih i/ili ucijenjenih pristaša. S druge strane, većina je obezglavljena, uplašena, eutanazirana, drogirana, ne zna se organizirati ni djelovati.

Jedini spas je osvještavanje te većine svjetskog (a posebno hrvatskog s obzirom na višestruke nevolje u 2020. godini) pučanstva i to odmah dok ne bude kasno. To je zadatak svih u 2021. Krize su pogodno vrijeme za osvještavanje i djelovanje. Ova godina ne obećava puno boljega bez obzira na naše novogodišnje želje. Već je to na samom početku pokazala stanovnicima Banovine. U Hrvatskoj je još dodatni problem s onim moralno najgorim slojem ljudi koji u Hrvatskoj postoji, izdajničkim i odnarođenim podrepašima svjetskih moćnika, koji sve drže u svojim rukama. No nije sve izgubljeno. Gospodari svijeta i naših života nisu zli moćnici. Oni nisu bogovi iako žude za tim. Oni su najgori egzemplari u čovječanstvu. Zašto bismo dopustili da najgori i najzločestiji vode kolo? Jedino su naša glupost i kukavičluk jamstvo njihova uspjeha.

Miljenko Stojić: Jesmo li se odlučili?

Da, još je jedna godina iza nas, godina ispunjena stvarnom ili nestvarnom pošasti na način kao nikada prije. Zapravo, ptičja i svinjska gripa očito su bile pokus ili priprema, ali nismo to shvatili. Pa su nas pogodila i dva velika potresa, onaj zagrebački i onaj petrinjski, nazovimo ih tako. Prvi je bio odmah nakon što smo zatvorili crkve zbog te stvarne ili nestvarne pošasti, a drugi nakon što smo se počeli cijepiti. Sada bi, pak, trebalo progovoriti kakva nas godina očekuje.

Ja bih počeo od nečega drugoga. Novogodišnje jutro u Herceg Bosni, BiH započelo je nezapamćenom tragedijom. Ugušilo se u Tribistovu 8-ero mladih iz posušskog kraja, našega valjda kraja, negdje u vremenu kada su namjeravali poći kući nakon što su se radovali toj novoj godini. Javni medij HRT, koji bi trebao biti u našim rukama i kojega plaćamo, kao što znamo nije tomu pridao veliku pozornost pa je to spomenuo tek negdje tamo u 33. min. središnjeg Dnevnika. Puno bolje su se ponijeli čak i europski mediji, a i oni u našem susjedstvu na čemu im veliko hvala. Ni razvikani komercijalni mediji u hrvatskom narodu, u tuđem vlasništvu, nisu se također proslavili. I tako nam se opet zorno predoči da mediji koje rabimo nisu naši, a za telekomunikacije, banke, naftu... to već odavno znamo.

Kakva nas, dakle, godina očekuje kada njome ne upravljamo mi nego netko iz bijela svijeta po svojem nahodanju? Naravno, ne u našu korist, nego u svoju.

Prije nego što pobliže odgovorimo na to pitanje, spomenimo i taj »reset«. Tuđa riječ, kao što je tuđe i postupanje. Želi ga provesti skupina sastavljena uglavnom od bankara i okultista različitih vrsta. Prvi se prepali narasle gospodarske moći građana, a to znači da nitko ne će trebati njihove kredite. Zbog toga ih treba osiromašiti, bit će za to kriva nekakva pošast, pa onda može ponovno sve ispočetka: oni rade, ti im posuđuješ novac i uživaš. Drugi bi htjeli zavladatai svijetom na matrici zla. Upravo jutros čitam kako su u SAD-u iz školskog programa počeli izbacivati Homera i Shakespearea. Znamo zbog čega, »novo normalno«, kako nam trube u posljednje vrijeme. Nama Hrvatima ne bi to trebalo biti ništa čudno. Ta već su slično pokušali nadobudni u našem školskom programu. Nakanili se izbaciti iz njega Sveto pismo, Marka Marulića... Nije im uspjelo, do sada, jer smo se dovoljno čvrsto digli u obranu. I upravo to je ono na čemu bi trebalo graditi predviđanja za ovu godinu.

Priznajmo samima sebi: politički potresi, otkada nema prvoga predsjednika dr. Franje Tuđmana, protresli su nas do temelja. Negdje je zgrada potpuno otišla, negdje su popucali zidovi, negdje krov., negdje... Hoćemo li sve to napustiti i krenuti »tamo daleko«, gdje nas opet čeka sve ono što je zapravo i nas protreslo, samo je zamotano u drugi omot? Na nama je odlučiti se, nitko drugi ne će to učiniti umjesto nas. Slično kao i kod ovoga cjepiva koje nam je došlo i koje odgovorni »velikodušno« prepuštaju tzv. ranjivim skupinama. Jesu li tako dobri ili je nešto drugo u pitanju? Odgovorimo sami na to. A dr. don Jozo Mužić odgovara da je cjepivo koje je kupljeno ili u ranoj fazi ili onoj kasnijoj napravljeno na temelju staničnih linija pobačene djece. Onoga koje nije tako napravljeno, obećali su nešto malo kupiti krajem ove godine. Potražimo taj Mužićev članak i sami razmislimo što nam se sprema, ne samo u ovoj novoj nego i u svakoj drugoj godini koja je pred nama. Podrazumijeva se, budemo li to dopustili.

Idem sada naoko polako zaključiti. Ne samo 90-ih, nego odvajkada smo bili isti narod s obje strane granice. Kazuje to najbolje jedan jezik koji smo zajednički njegovali, kao i ratna događanja spomenutih godina. Zajedno smo se borili za slobodu i zajedno smo joj se obradovali. Imajmo to na pameti i ne dopustimo da nas razjedinjavaju bilo čime i bilo tko. Nemojmo se prepuštati malodušnosti. Ne pobjeđuje se mrak time da najprije priskrbimo sve kako bi se on rastopio poput snijega u proljeće. Ma i jedna ga mala šibica već topi. Ili prevedeno na jezik Svetoga pisma, budimo kvasac u ovome svijetu. Bog nas očekuje takve. Da nije ne bi nam poslao Kraljicu Mira! Ali nama su nekada oči zatvorene kao ono Židovima u pustinji nakon egipatskoga ropstva. Trgnimo se, povežimo se, sloboda i blagostanje pitaju gdje ste zapeli. Da, imat ćemo slobodu i blagostanje ako više počnemo vjerovati u svjetlo koje je u nama, a manje u tamu koja je u nekima.